ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr. A420204316
Lietas arhīva Nr. AA43-0918-17/4

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 24.jūlijā 2017.gada

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente R.Paegle,
tiesnese I.Juhņeviča-Knoka un tiesnese I.Kaļiņina

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Grobiņas novada domes 2016.gada 8.aprīļa lēmuma Nr.2.1.21/473 atcelšanu daļā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 3.novembra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Ar Grobiņas novada domes (turpmāk – dome) maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2016.gadam Nr.16-8112 (turpmāk – maksāšanas paziņojums) pieteicējam /pers. A/ par 2016.gadu aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 205,08 *euro* par zemi 35,6 ha platībā ar kadastra numuru /numurs/.

2016.gada 10.martā pieteicējs iesniedzis sūdzību, lūdzot atzīt maksāšanas paziņojumu par prettiesisku, izdot labvēlīgu administratīvo aktu par nekustamā īpašuma nodokli 2016.gadam, kurā zemes kadastra vērtība tiktu aprēķināta no īpašuma /Nosaukums A/ dabā eksistējošām lauksaimniecībā izmantojamām platībām (10,2 ha), kā arī atlīdzināt morālo kaitējumu 3000 *euro* apmērā.

Izskatot pieteicēja iesniegumu, domes priekšsēdētājs 2016.gada 8.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.2.1.21/473 (turpmāk – lēmums Nr.1) atstāt spēkā maksāšanas paziņojumu.

Lēmumā Nr.1 norādīts, ka maksāšanas paziņojums noformēts pareizi, izmantojot aktuālos Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus.

Savukārt ar domes 2016.gada 26.maija lēmumu Nr.6 (1.§) (turpmāk – lēmums Nr.2) noraidīts pieteicēja lūgums par morālā kaitējuma 3000 *euro* atlīdzināšanu.

Lēmuma Nr.2 pamatojumā norādīts, ka maksāšanas paziņojums ir tiesisks, tāpēc atbilstoši Administratīvā procesa likuma 92.pantam pieteicējam nav tiesību uz atlīdzinājumu.

[2] Pieteikumā par lēmuma Nr.1 atcelšanu un morālā kaitējuma 3000 *euro* atlīdzināšanu pieteicējs ir norādījis turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība ir 10,2 ha, nevis 15,8 ha, ko apliecina 1996.gada 25.aprīļa Zemesgrāmatu akts, kā arī 1996.gada 9.maija zemes robežu plāna eksplikācijā norādītais, ka nekustamā īpašumā /Nosaukums A/ ir 7,4 ha tīrumi un atmatas, ganības 2,8 ha platībā, kas kopā ir 10,2 ha lauksaimniecībā izmantojamas zemes.

[2.2] Ja nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir 10,2 ha, nevis 15,8 ha, izmainās zemes kadastrālā vērtība, no kuras tiek aprēķināts nodoklis.

Pieteicējs uzskata, ka maksāšanas paziņojumā ir nepareizi ierakstīta nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ nodokļa summa.

[2.3] Pieteicēja ieskatā dome nav objektīvi noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, kā arī nav pareizi tos novērtējusi, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 5., 9. un 10.pantā nostiprinātos administratīvā procesa principus.

[2.4] Tā kā 1996.gada 25.aprīļa Zemesgrāmatu akts un 1996.gada 9.maija zemes robežu plāns ir spēkā esoši dokumenti, tiesai tie būtu jāņem vērā. Līdz ar to pieteicējs uzskata, ka viņam nav jāveic zemes vienību situācijas plāna aktualizācija.

[2.5] Pieteicējs uzskata, ka ar domes rīcību viņam ir nodarīts morālais kaitējums, ko viņš novērtē 3000 *euro* apmērā. Kā morālā kaitējuma pamatojumu pieteicējs norāda to, ka viņam un viņa ģimenei iestājušās neatgriezeniskas sekas, ko izraisījusi domes faktiskā rīcība un iespējamie likumpārkāpumi. Pieteicējs un viņa ģimene kopš 2008.gada (vismaz 8 gadus) bijuši spiesti dzīvot emocionālā stresa stāvoklī, bet tas savukārt bojā veselību.

[3] Rakstveida paskaidrojumā dome pieteikumu neatzīst, bet norāda, ka nodoklis 2016.gadam par pieteicējam piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums A/ aprēķināts atbilstoši Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem. Nav pamatoti pieteicēja iebildumi par īpašuma /Nosaukums A/ datiem, jo 2015.gada 5.martā Valsts zemes dienests ir informējis domi un pieteicēju par tehniska rakstura kļūdu 1995.gada 25.maijā izgatavotajos zemes robežu plānos. Tā kā maksāšanas paziņojums domes ieskatā ir tiesisks, nav pamata konstatēt, ka pieteicējam ar šo administratīvo aktu būtu nodarīts morālais kaitējums.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 3.novembra spriedumu pieteikums noraidīts, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[4.1] Pieteikumā norādīts, ka īpašuma /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir 10,2 ha, un tādējādi maksāšanas paziņojumā ir nepareizi norādīta īpašuma kadastrālā vērtība.

Lieta ir ierosināta par lēmuma Nr.1 atcelšanu. Pieteicēja mērķis, vēršoties tiesā, ir panākt, lai nekustamā īpašuma nodokļa aprēķinā par 2016.gadu nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība tiktu noteikta, ņemot vērā lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību 10,2 ha (nevis 15,8 ha).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka pieteicēja mērķis ir sasniedzams ar nekustamā īpašuma nodokļa aprēķina atcelšanu daļā. Līdz ar to tiesa precizēja prasījumu, norādot, ka pieteikums ir iesniegts par lēmuma Nr.1 atcelšanu daļā.

[4.2] Pieteicējs uzskata, ka īpašuma /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir 10,2 ha, nevis 15,8 ha, norādot, ka to apstiprina viņa rīcībā esošais 1996.gada 25.aprīļa Zemesgrāmatu akts, kā arī 1996.gada 9.maija zemes robežu plāna eksplikācijā norādītais.

Tiesa konstatēja, ka dome Valsts zemes dienestam ir lūgusi sniegt skaidrojumu par platību atšķirībām. Ar 2015.gada 5.marta vēstuli Valsts zemes dienests ir informējis domi un pieteicēju par to, ka saskaņā ar Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem strīdus īpašums sastāv no vienas zemes vienības (ar kadastra apzīmējumu /numurs/) 35,6 ha kopplatībā, tai skaitā lauksaimniecībā izmantojamā zeme 15,8 ha.

Valsts zemes dienests, izvērtējot strīdus īpašuma Kadastra informācijas sistēmā reģistrēto 1995.gada 25.maijā izgatavoto zemes robežu plānu, ir konstatējis, ka plāna izgatavošanas brīdī pieļauta tehniska rakstura kļūda, nenorādot eksplikācijas tabulā 5,4 ha platību zem pļavām, un minētā platība 5,4 ha ir iekļauta zemes robežu plāna grafiskās puses zemes vienības attēlojumā un zemes vienības kopējā platībā 35,6 ha. Valsts zemes dienests ir ieteicis pieteicējam vērsties pie zemes kadastrālajā uzmērīšanā sertificētas personas ar lūgumu veikt zemes vienības situācijas plāna aktualizāciju.

Tiesa konstatēja, ka ar 2015.gada 1.aprīļa vēstuli Valsts zemes dienests ir informējis domi un pieteicēju par to, ka Kadastra informācijas sistēmā informācija par zemes lietošanas veida „pļava" platību nekustamajā īpašumā /Nosaukums A/ ir reģistrēta atbilstoši 1995.gada 25.maijā izgatavotajam zemes robežu plānam, kura grafiskajā daļā ir attēlota pļavas kontūra 5,4 ha platībā.

[4.3] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta otrā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa taksācijas periods ir kalendārais gads.

Saskaņā ar minētā panta trešo daļu nekustamā īpašuma nodokli aprēķina no nekustamā īpašuma nodokļa objekta kadastrālās vērtības pēc stāvokļa taksācijas gada 1.janvārī. Ja nekustamā īpašuma nodokļa objekts Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrēts taksācijas gada laikā, nodokli aprēķina no kadastrālās vērtības objekta reģistrācijas brīdī.

Minētā likuma 4.panta $1.^1$daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus. Izmaiņas nekustamā īpašuma sastāvā vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošajos datos nodokļa aprēķinā ņem vērā atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai, ja šīs izmaiņas ir reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka saskaņā ar Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ kopplatība ir 35,6 ha, tai skaitā lauksaimniecībā izmantojamā zeme 15,8 ha, tiesa atzina, ka dome ir pamatoti nekustamā īpašuma nodokli 2016.gadam īpašumam /Nosaukums A/ aprēķinājusi atbilstoši Kadastra informācijas sistēmā esošajiem datiem.

Tiesa norādīja, ka līdz brīdim, kad Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā netiks aktualizēti dati par zemes lietošanas veidiem atbilstoši faktiskajai situācijai dabā, nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanā tiks izmantoti Kadastra informācijas sistēmā reģistrētie dati. Tādējādi gadījumā, ja pieteicējs uzskata, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ zemes robežu plānā zemes lietošanas veidi neatbilst faktiskajai situācijai dabā, viņam Valsts zemes dienesta norādītajā kārtībā ir jāveic zemes vienības situācijas plāna aktualizācija.

Tiesa secināja, ka lēmums Nr.1 ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 92.pantā noteikto, tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā nav saskatāms pamats morālā kaitējuma atlīdzināšanai.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 3.novembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka nekustamajā īpašumā /Nosaukums A/ 5,4 ha platībā nav pļava, tā dabā nav eksistējusi. Ja nekustamā īpašumā /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir 10,2 ha, nevis 15,8 ha, izmainās zemes kadastrālā vērtība, no kuras tiek aprēķināts nodoklis.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesalikuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai varētu lietu izskatīt pēc būtības rakstveida procesā, kā arī procesa dalībnieki ir īstenojuši savas tiesības izteikt savus argumentus un apsvērumus. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka šajā gadījumā nepastāv objektīva nepieciešamība, lai noteiktu lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, proti, lietas apstākļu objektīvai noskaidrošanai nav nepieciešams rīkot tiesas sēdi, jo no lietā esošajiem dokumentiem ir iespējams gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu.

**Motīvu daļa**

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Pieteicējs lūdz apturēt tiesvedību šajā lietā, norādot, ka ir vērsies Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Valsts zemes dienesta un Tieslietu ministrijas bezdarbību. Pieteicējs uzskata, ka gadījumā, ja tiesa atzīs, ka zemes kadastrālā vērtība īpašumam /Nosaukums A/ tika aprēķināta prettiesiski, arī šīs lietas iznākums var mainīties.

Izvērtējot pieteicēja norādīto lūguma pamatojumu un lietas apstākļus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteiktais lūgums ir noraidāms.

Augstākā tiesa savos nolēmumos ir atzinusi, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 273.panta 3.punktam, izlemjot jautājumu par tiesvedības apturēšanu lietā, ir nepieciešams konstatēt tādu jautājumu esību citā lietā, kuriem ir prejudiciāla nozīme konkrētās lietas izskatīšanā, un bez kuru noskaidrošanas tās izskatīšana nav iespējama. Tādējādi, pamatojoties uz šo tiesību normu, tiesvedības apturēšana lietā pieļaujama tikai tad, ja lietas izskatīšana, nesagaidot citas lietas rezultātu, *nav iespējama*. Savukārt, ja lietas izskatīšana vispār ir iespējama, bet citas lietas izskatīšanas rezultāts to, iespējams, atvieglotu, tiesvedības apturēšanai nav pamata (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2017.gada 10.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKA-838/2017 14.punktu*). Tāpat Augstākā tiesa ir atzinusi, ka, izvērtējot to, vai ir pamats apturēt tiesvedību lietā uz minētās normas pamata, ir jānoskaidro, vai citā lietā konstatējamie apstākļi var būtiski ietekmēt izskatāmo lietu un vai šo apstākļu konstatēšanas iespējamība ir reāla (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 19.decembra lēmuma lietā Nr.SKA-1314/2014 4.punktu*).

Nekustamā īpašuma nodokļa noteikšanai saskaņā ar likumu (sk. šā sprieduma [4.3] apakšpunktu) ir jāņem vērā noteiktā kārtībā reģistrēti dati, proti, Nekustamā īpašuma valsts kadastra dati, atbilstoši kuriem tiek noteikta attiecīgā īpašuma vērtība.

Ņemot vērā minēto, jebkuras izmaiņas Nekustamā īpašuma valsts kadastra datos attiecas uz turpmāko laiku pēc šo datu reģistrēšanas, bet ne uz iepriekšējo periodu, tāpēc iespējamajam lietas iznākumam pieteicēja minētajā lietā nebūs prejudiciāla nozīme šajā lietā.

[9] Novērtējusi Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 3.novembra spriedumā ietverto pamatojumu, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums kopumā ir pareizs un pietiekams, kā arī tiesas izdarītie secinājumi ir pareizi, tādēļ, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 3.novembra sprieduma motivācijai, ciktāl šajā spriedumā nav norādīti citi apsvērumi.

[10] Atbildot uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem iebildumiem, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Pieteicējs ir pārsūdzējis domes priekšsēdētāja 2016.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.2.1.21/473, ar kuru atstāts spēkā maksāšanas paziņojums par nekustamā īpašuma nodokli 2016.gadam, ar kuru par 2016.gadu ir aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis 205,08 *euro* par zemi (35,6 ha platībā) ar kadastra numuru /numurs /.

Pārsūdzētajam lēmumam pieteicējs nepiekrīt, jo uzskata, ka ir nepareizi noteikta lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība, kas ietekmē zemes kadastrālo vērtību un attiecīgi arī nekustamā īpašuma nodokļa apmēru.

Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta trešā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli aprēķina no nekustamā īpašuma nodokļa objekta kadastrālās vērtības pēc stāvokļa taksācijas gada 1.janvārī. Ja nekustamā īpašuma nodokļa objekts Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrēts taksācijas gada laikā, nodokli aprēķina no kadastrālās vērtības objekta reģistrācijas brīdī.

Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta pirmajai daļai nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību nosaka Valsts zemes dienests atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma prasībām.

Savukārt tā paša likuma 4.panta 1.[1]daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus. Izmaiņas nekustamā īpašuma sastāvā vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošajos datos nodokļa aprēķinā ņem vērā atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai, ja šīs izmaiņas ir reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā. Datus, kas netiek reģistrēti Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā, nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai vietējā pašvaldība iegūst šajā likumā noteiktajā kārtībā vai no citām informācijas sistēmām.

Atbilstoši minētā likuma 4.panta trešajai daļai Ministru kabinets nosaka apjomu, kārtību un termiņus, kādos Valsts zemes dienests pašvaldībām sniedz Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas datus nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas vajadzībām.

No minētā izriet, ka nekustamā īpašuma nodoklis tiek aprēķināts, ņemot vērā nekustamā īpašuma kadastrālo vērtību, kuru nosaka Valsts zemes dienests.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka gadījumā, ja pieteicēja iebildumi ir vērsti tieši uz to, ka Valsts zemes dienests nav pareizi noteicis ar nodokli apliekamo objektu, jautājums par nekustamā īpašuma nodokli nevar tikt pilnībā pārbaudīts, nepārbaudot šo iebildumu pamatotību pēc būtības (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 7.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-167/2011 9.punktu*).

Ievērojot minēto, apgabaltiesa secina, ka šajā lietā ir jāpārbauda, vai ir pamatots pieteicēja viedoklis, ka īpašuma /Nosaukums A/ lauksaimniecībā izmantojamā zeme ir 10,4 ha (nevis 15,8 ha) platībā un šāda platība būtu jāņem vērā, nosakot īpašuma kadastrālo vērtību. Pieteicējs apgalvo, ka īpašumā /Nosaukums A/ dabā neatrodas pļava 5,4 ha platībā.

[12] Saskaņā ar tiesu prakses atziņām nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai ņem vērā noteiktā kārtībā reģistrētus datus (Nekustamā īpašuma valsts kadastra datus) un atbilstoši tiem noteiktu īpašuma vērtību. Tas nodrošina skaidrību par nodokļa objektu un tā vērtību, tā kā arī kadastra objekts ir nosakāms un koriģējams noteiktā kārtībā. Nodokļa aprēķina apstrīdēšanas gadījumā iestāde un tiesa nevar pilnībā norobežoties no tā, vai nodokļa noteikšanas pamatā esošās reģistrētās ziņas atbilst realitātei. Tomēr šādai kontrolei nodokļa lietā nav jāiesniedzas tiktāl, lai vispār risinātu jautājumu vai strīdu par pašu kadastra objektu (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 31.marta lēmumu lietā Nr.SKA-0850-16 14.punktu*).

Ievērojot minēto, secināms, ka pieteicēja iebildumi šajā lietā par lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību saistībā ar iestādes aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli apgabaltiesai ir jāpārbauda tiktāl, lai varētu konstatēt, vai iestādes norādītā platība nav acīmredzami nepamatota. Šajā lietā apgabaltiesai nav jārisina vēl kādi citi strīdi, kas būtu saistīti ar pašu kadastra objektu.

[13] Valsts zemes dienests pieteicējam ir paskaidrojis, ka 1995.gada 25.maija zemes robežu plānā tā izgatavošanas brīdī tika pieļauta tehniska rakstura kļūda, nenorādot eksplikācijas tabulā 5,4 ha platību zem pļavām (*lietas 42.lapa*).

Pārbaudot 1995.gada 25.maijā izgatavotajā zemes robežu plānā norādītās zemes platības (*lietas 34.lapa*), apgabaltiesa konstatē, ka, summējot eksplikācijas tabulas apakšsadaļas, neveidojas kopplatība 35,6 ha, bet veidojas tikai 30,2 ha. Savukārt /pers. B/ ar Zemesgrāmatu aktu ir nodota īpašumā zeme tieši 35,6 ha kopplatībā (*lietas 30.-32.lapa*), nevis 30,2 ha. Tādējādi ir acīmredzams, ka eksplikācijas tabulas apakšsadaļās nav norādītas visas zemes gabala kopplatību veidojošās platības, turklāt iztrūkst tieši 5,4 ha.

No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka 1995.gada 25.maija zemes robežu plāna grafiskajā daļā (*lietas 34.lapa*) ir attēlota pļavas kontūra 5,4 ha (*sk. arī Ministru kabineta 2012.gada 24.aprīļa noteikumu Nr.281 „Augstas detalizācijas topogrāfiskās informācijas un tās centrālās datubāzes noteikumi" I pielikuma 6.30.apakšpunktu*). Līdz ar to secināms, ka Valsts zemes dienests ir pamatoti atzinis, ka pieteicēja zemes īpašumā atrodas arī pļava 5,4 ha platībā (*lietas 37.lapa*). No minētā ir konstatējams, ka zemes robežu plāna grafiskajā daļā bija iezīmēta pļava 5,4 ha platībā, kas kļūdaini netika norādīta eksplikācijas tabulā. Tas eksplikācijas tabulā radīja 5,4 ha iztrūkumu no kopējās norādītās zemes platības 35,6 ha.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka nekustamajā īpašumā /Nosaukums A/ neatrodas pļava 5,4 ha platībā, jo tā nekad nav eksistējusi. Tas apstāklis, ka pļava nebija iekļauta zemes robežu plānā eksplikācijas tabulas apakšsadaļās, neapstiprina pieteicēja izvirzīto apgalvojumu.

[14] Pieteicējs uzskata, ka, nosakot lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību, būtu jāvadās vienīgi no Medzes pagasta zemes komisijas 1996.gada 25.aprīļa lēmumā Nr.19 norādītā, proti, ka ir atjaunotas īpašumtiesības uz mantojamo Liepājas rajona Medzes pagasta Sīļu māju zemi 30 ha platībā, nododot īpašumā par samaksu 5,6 ha zemes (no kuriem 5,1 ha bija zemes, bet 0,5 ha bija mežaudze), zemes īpašuma kopplatība ir norādīta 35,6 ha, tai skaitā lauksaimniecībā izmantojamā zeme 10,2 ha, bet 14,4 ha ir meži (*lietas 106.lapa*). Tas pats ir norādīts arī 1996.gada 25.aprīļa Zemesgrāmatu aktā (*lietas 30.lapa*).

Kā jau tika norādīts iepriekš, aprēķinot matemātiski īpašumā nodotās zemes kopplatību, iztrūkst 5,4 ha (35,6-5,6-10,2-14,4=5,4), un minētajai platībai lēmumā nav noteikts lietošanas mērķis. Tādējādi no lēmuma nav konstatējami visas zemes kopplatības 35,6 ha lietošanas veidi un lietošanas veidiem piekritīgās platības. Līdz ar to nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka, nosakot lauksaimniecībā izmantojamās zemes platību, būtu jāvadās tikai un vienīgi no lēmuma. Arī lēmumā neminētajiem 5,4 ha ir nepieciešams konstatēt zemes lietošanas veidu, taču to ir iespējams izsecināt no zemes robežu plāna grafiskajā daļā norādītā, kur 5,4 ha platībai ir noteikts zemes lietošanas mērķis.

Apgabaltiesa atzīst, ka ir pareizs iestādes secinājums, ka lauksaimniecībā izmantojamās zemes platība ir 15,8 ha (10,4+5,4), nevis pieteicēja norādītie 10,4 ha. Pieteicējs bija norādījis arī to, ka lauksaimniecības zemi 10,2 ha veido 7,4 ha aramzemes un 2,8 ha ganības (*lietas 83.lapa*), taču atbilstoši Valsts zemes dienesta norādītajam pēc zemes lietošanas veidu aktualizācijas ganības platība no 2,8 ha ir mainījusies uz 3 ha (*lietas 42.lapa*), attiecīgi 7,4+3=10,4 ha.

Apgabaltiesa jau iepriekš norādīja, ka izskatāmajā lietā nav risināms jautājums par to, vai minētā zeme faktiski ir izmantojama lauksaimniecībā, jo šāds jautājums būtu risināms, pārskatot attiecīgās zemes platības zemes lietošanas mērķi, kas pārsniedz šīs lietas pieteikuma priekšmetu.

[15] Ņemot vērā to, ka iestādes lēmums ir tiesisks, nav saskatāms pamats morālā kaitējuma atlīdzināšanai.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda**

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Grobiņas novada domes 2016.gada 8.aprīļa lēmuma Nr.2.1.21/473 atcelšanu daļā un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesnese referente | *(paraksts)* | R.Paegle |
| Tiesnese | *(paraksts)* | I.Juhņeviča-Knoka |
| Tiesnese | *(paraksts)* | I.Kaļiņina |